

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23

Utgitt 17 juni.

1912

Foreløbige bestemmelser

30 mai.

om

transport av calcium cyanamid ombord paa norske skibe,

utfærdiget i henhold til lov om statskontrol med skibes sjødygtighet
av 9 juni 1903 § 69 med tillægslov av 18 september 1909
og kgl. resolution av 10 mai 1906.

(Fastsat av Departementet for Handel, Sjøfart og Industri den
30 mai 1912).

1. Calcium cyanamid, som indeholder over 0,10 % karbid, maa indtil videre kun forsendes i vandtætte beholdere, forarbeidet av galvaniserte jernplater av mindst 0,6 mm.'s tykkelse. Saafernt beholderne har en bruttovægt av 50 kg. eller derunder, kan plater av 0,4 mm.'s tykkelse benyttes.

Ønskes anden pakning benyttet, maa den godkjendes av Sjøfartskontoret.

Rum, hvori saadanne beholdere indlastes, maa være vel ventilert.

2. Calcium cyanamid, hvis procentindhold av karbid for nogen enkelt del er 0,10 % eller derunder eller for hvert enkelt rum i gjennemsnit er 0,05 % eller derunder, kan forsendes uten saadan emballage som under 1 nævnt, naar følgende bestemmelser iagttages:
 - a. Alle skot, som støter op til lasterummene, maa være gastætte.
 - b. Dækket over rummene maa være av jern eller staalet og tæt.
 - c. Rummene maa være vel lenspumpet og tørre over garneringen, naar indlastning paabegyndes, likesom dunage anbringes over hele bunden.
 - d. Hvert rum maa være forsynt med mindst 4 stkr. solide ventilatorer, to i forkant og to i agterkant av rummet, saa nær skibssiden som mulig. Hvis rummet

30 mai.

kun for en mindre del eller indtil 50 % av dets lasteevne er optat av calcium cyanamid, tillates det, at rummet kun er forsynt med 2 ventilatorer, en i forkant og en i agterkant av rummet.

Ventilatorerne maa ha en diameter av mindst 20 cm. og være forsynt med svingbare hætter. Ventilationsrørenes samlede areal maa dog ikke være under 1/900 av vedkommende rums overflate ved dækket. Høiden til underkant av hætternes aapning bør ikke være mindre end 5 fot over dæk, hvortil ventilationsrørene er fæstet. Hvis de er placert ved overbygning eller brodæk, maa høiden regnes fra dette dæk. Ventilatorerne maa i alle tilfælde være saa høie, at de kan holdes aapne i alslags veir.

- e. Ved indlastning maa paasees, at der over lasten blir et frit rum av mindst 20 cm., regnet fra dæksbjelkernes underkant over hele fartøiets længde og bredde. Lasten bør ved indlastning ikke utsættes for fugtighed.
- f. I rum, hvori føres calcium cyanamid, maa der ikke transporteres sprængbare eller specielt ildsfarlige stoffe, lettere petroleumdestillater og lignende.
- g. I rummene maa ikke benyttes andet kunstig lys end sikkerhetslampe.

Disse bestemmelser træder i kraft straks.

14 juni.

Nr. 1.

LOV

om anlæg av taugbaner og løipestrenger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1912 saalydende:

§ 1. Taugbaner skal, selv om de ikke er til almindelig benyttelse, og selv om der til deres anlæg ikke kræves avstaaelse av andenmands eiendom, ikke kunne anlægges eller tages i bruk uten tilladelse av Kongen og paa vilkaar, som deri fastsættes (jfr. dog § 3).

Tilladelsen skal i tilfælde gives for et bestemt antal aar.

§ 2. Ønskes en taugbane anlagt over andenmands eiendom, kan Kongen meddele saadan tilladelse for et bestemt antal aar. Naar det undtagelsesvis for anlæggets fremme ansees nødvendig at erhverve raadighet over andenmands eiendom til utgangspunkt eller endestation for taugbanen eller til begge dele, skal grundeieren, om han maatte finde sig bedst tjent dermed,

kunne kræve, at der i saa fald sker ekspropriation til eiendom. 14 juni. Tilladelsen maa i det hele alene gives, naar anlægget er av Nr. 1. betydelig interesse for driften av bergverk, hytteverk, grube, stenbrud, industrielt anlæg, gaardsbruk, skogeiendom eller i andre lignende tilfælde, og nytten for den eller dem, som vil anlægge taugbanen, antages at være overveiende i forhold til den skade eller ulempe, som derved vil forvoldes.

Med hensyn til anbringelse av taugbane over, under, langs eller umiddelbart ved offentlig vei paa landet blir at forholde overensstemmende med, hvad der er fastsat i veilovgivningen.

§ 3. Taugbaner under 2 kilometers længde, som nogen anlægger helt over sin egen grund, er undtat fra bestemmelsen i § 1.

§ 4. Den, som ønsker tilladelse efter § 1, har til vedkommende regjeringsdepartement at indsende andragende ledsaget av beskrivelse av anlægget med planer, tegninger, overslag og øvrige fornødne oplysninger.

Den, som ønsker tilladelse efter § 2, har derhos at indsende opgave over de fordele, som ved foretagendet antages at ville vindes, og en saavidt mulig specificert angivelse av de eiendomsrettigheter, som ved foretagendet antages at maatte avstaaes eller lide indskrænkning.

§ 5. Uten eierens og — i tilfælde — brukerens samtykke maa taugbane i almindelighet ikke anlægges over hus, hvor mennesker til stadighet — i kortere eller længere tid — opholder sig, eller et samme tilliggende uthus, gaardstun, indhegnet have, eller over ubebygget grund, som ligger saadant hus eller tun nærmere end 25 meter.

Undtagelse fra denne regel tilstedes alene, naar det godtgjøres, at vedkommende anlæg ikke paa anden maate uten uforholdsmæssige ulemper vil kunne fremmes, og at fordelene ved anlægget er overveiende i forhold til den skade eller ulempe, som derved vil forvoldes.

§ 6. Naar tilladelse efter § 2 meddeles, skal samtidig fastsettes planen for arbeidets utførelse og de sikkerhetsforanstaltninger, som til beskyttelse av andre interesser antages nødvendige til betryggelse mot skade, som maatte foranlediges ved bruken av taugbanen.

Den saaledes fastsatte plan maa senere ikke fravikes uten særskilt kongelig tilladelse.

Kongen er altid berettiget til at paabyde saadanne ændringer, som efter indvunden erfaring under anlæggets drift maatte vise sig paakrævet av hensyn til offentlige eller private interesser.

§ 7. Naar saadan tilladelse som i § 2 nævnt er meddelt, pligter enhver mot erstatning, hvis størrelse i mangel av min-

14 juni. delig overenskomst bestemmes ved skjøn, saavel at avstaa den Nr. 1. fornødne grund som at finde sig i den skade eller ulempe, som foretagendet maatte medføre for eiendom eller eiendomsherligheter.

§ 8. Ret til at lægge løpestreng over andenmands grund, i tilfælde ogsaa med ret til at disponere over nødvendig tomt til strengens fæste, avlastningsplads og fremkomstvei til samme, kan erhverves, naar det ved skjøn godtgjøres, at løpestrengen for vedkommende er av væsentlig interesse, og fordelene ved anlægget er av overveiende betydning i forhold til den skade eller ulempe, som derved vil forvoldes.

I dette tilfælde avgjør — i mangel av mindelig overenskomst — skjønnet utstrækningen av den grund, som skal kunne disponeres til løpestrengens anlæg m. v., og fastsetter erstatningen herfor samt for den ulempe, der maatte bevirkes ved anlægget, og bestemmer tillike, hvilke sikkerhetsforføyninger der skal træffes. Løpestreng skal under ingen omstændighet føres over hus, hvor mennesker til stadighet — i kortere eller længere tid — opholder sig, eller et samme tilliggende uthus, gaardstun, indhegnet have eller over ubebygget grund, som ligger saadant hus eller tun nærmere end 60 meter, uten eierens og — i tilfælde — brukerens samtykke.

Med hensyn til anbringelse av løpestreng over, under, langs eller umiddelbart ved offentlig vei paa landet blir at forholde overensstemmende med, hvad der er fastsat i veilovgivningen.

Uten tilladelse av vedkommende myndighet kan løpestreng ikke krydse, berøre eller anlægges i generende nærhet av offentlig jernbane, kanal, havn eller staten tilhørende telegraf- eller telefonlinjer. I tilfælde er løpestrengens eier underkastet de bestemmelser, som av vedkommende myndighet maatte træffes, og har at utrede de med anordningenes iverksættelse forbundne utgifter.

Eier av grund, hvorover løpestreng føres, kan kræve bruken av løpestrengen indskrænket til visse tider av aaret og visse dage, og eieren av løpestrengen skal tilpligtes at underrette grundeieren eller brukeron om, naar benyttelsen foregaar.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes reglerne for benyttelsen av skjønnet.

§ 9. Naar der til taugbane benyttes taug eller traade av metal, maa disse og de i forbindelse med dem værende metaldeler sættes i elektrisk, godt ledende og varig forbindelse med jord ved hjelp av metalledning med mindst 25 mm.² tversnit. Saadan jordforbindelse maa beskyttes mot beskadigelse eller brud ved passende indklødning paa utsatte steder.

Taugbane og løpestreng maa ikke anlægges inden en avstand av 20 m. fra nogen bestaaende elektrisk luftledning, uten

at der træffes saadanne sikkerhedsforanstaltninger, at den elektriske ledning er beskyttet mot beskadigelse fra taugbanen eller løpestrengen. Forsaavidt den elektriske ledning fører sterkstrøm med høi spænding, maa der træffes saadanne foranstaltninger, at taugbane eller løpestreng, som blir anlagt nærmere end 20 m. fra denne, er sikret mot overledning av elektrisk strøm i deres metaldele.

Løpestreng av metal, der anbringes nærmere end 20 meter fra forhaandenværende sterkstrømsledning med høi spænding, maa sættes i elektrisk godt ledende og varig forbindelse med jord paa samme maate som ovenfor bestemt for taugbane.

Taugbane eller løpestreng, der anlægges inden en avstand av 20 m. fra nogen elektrisk ledning, skal anmeldes til vedkommende tilsynsmand ved elektricitetsvæsenet, forat denne kan faa anledning til at undersøke, om særlige sikkerhedsforanstaltninger er paakrævet til beskyttelse saavel for taugbanen som for det elektriske anlæg. Taugbanens eller løpestrengens eier er i tilfælde forpligtet til at utføre, hvad der av tilsynsmanden maatte paalægges ham, og at bære de dermed forbundne utgifter.

§ 10. Erstatning, som bestemmes ved skjøn i henhold til §§ 7 og 8, skal, undtagen for det i § 2, 2det punktum, omhandlede tilfælde, at eieren kræver ekspropriation til eiendom, fastsættes til et visst beløp pr. kalenderaar, og maa være betalt for det første løpende aar, før anlægget iverksættes, og likeledes senere forskudsvis for hvert følgende aar, indtil anlægget er borttat.

Erstatningsbeløpet tilfalder i almindelighet grundeieren. Hvis nogen anden har bruksret til eiendommen, og eieren ved mindelig overenskomst — mot eller uten vederlag — avstaar eller indrømmer raadighet over grunden til anlæg av taugbane eller løpestreng, kan brukeren ved skjøn kræve fastsat den erstatning, han i tilfælde maatte tilkomme av grundeieren. Ved tvungen erhvervelse bestemmer paa samme maate skjønnet, hvor stor del av erstatningen brukeren tilkommer.

Enhver er pliktig til at finde sig i, at taugbaner eller løpestrenger utstikkes over hans eiendom. Voldes skade for eier eller bruker, svares erstatning, som i mangel av mindelig overenskomst fastsættes ved skjøn.

§ 11. Naar mindst 10 aar er hengaat siden sidst avholdte skjøn i henhold til §§ 7 og 8, kan grundens eier eller bruker saavel som anlæggets eier forlange nyt skjøn avholdt til fastsettelse av den aarlige erstatnings størrelse.

§ 12. Naar ved en taugbane, til hvis anlæg der i medhold av §§ 2 og 7 er meddelt raadighet over andenmands grund, den i tilladelsen satte tidsfrist er utløpet, uten at tilladelsen er forlænget, eller uten at der efter de for tilladelsen stillede vil-

14 juni. kaar er foretat indløsning av taugbanen, pligter dennes eier at Nr. 1. ryddiggjøre grunden inden en av vedkommende regjeringsdepartement fastsat frist. Oversittes denne, kan grundens eier foreta det fornødne paa taugbane-eierens bekostning.

Det samme gjelder, saafremt taugbanen nedlægges før utløpet av den i tilladelsen for anlægget satte tidsfrist, og heller ikke i dette tilfælde indløsning er foretat. Taugbane-eieren pligter da at erlægge erstatning i henhold til § 10 i 1 aar, efterat grunden er ryddiggjort.

§ 13. Naar mindst 10 aar er hengaat siden sidst avholdte skjøn, kan grundens eier forlange, at det ved skjøn avgjøres, hvorvidt betingelserne efter § 8 for anlæg av løipestreng fremdeles er tilstede. Findes det, at disse ikke lenger er tilstede, skal skjønnet bestemme, at løipestrengen av dens eier skal fjernes inden en viss frist. Oversittes denne, kan grundens eier fjerne anlægget paa dets eiers bekostning.

§ 14. For skyldig aarlig erstatning efter § 10, jfr. § 12, sidste punktum, haves pantesikkerhet i vedkommende anlæg efter samme regler, som gjelder for eiendomsskatter.

Det samme gjelder for de utgifter til kontrol med en taugbane, som paalægges dennes eier gjennom de efter § 1 opstilte vilkaar for tilladelsen.

§ 15. Forsaavidt skjøn i henhold til meddelt kongelig tilladelse ikke er tilstevnt inden 1 aar fra resolutionens avgivelse, kan foretagendet ikke iverksettes, før ny tilladelse er erhvervet. Efterat endelig skjøn er avholdt, maa anlægget iverksettes, for taugbanes vedkommende inden 1 aar, for løipestrengs vedkommende inden $\frac{1}{2}$ aar. Oversittes denne frist, maa, forsaavidt løipestreng angaar, nyt skjøn avholdes, og forsaavidt taugbane angaar, ny kongelig tilladelse erhverves og nyt skjøn avholdes.

§ 16. Skjøn, som avholdes med hjemmel av denne lov, avgives, forsaavidt ikke anderledes i loven er fastsat, under lensmandens bestyrelse av tre mænd. Overskjøn, som maa forlanges inden 14 — fjorten — dage efter skjønnets avholdelse, avgives under lensmandens bestyrelse av fem mænd.

Skjønsmændene opnevnes overensstemmende med lov om lagrettemænd av 28 august 1854 kapitel 3, jevnfør tillægslov av 8 juni 1907. Forkyndelse av skjønnets berammelse sker overensstemmende med reglerne i lov om forkyndelser, varsler i civile saker m. m. av 4 juni 1892. Alle vedkommende varsles. Varselsfrist gives som for varsel til forlikskommissionen bestemt.

I tilfælde av paaanke av avholdt skjøn sker denne til overretten.

Lensmanden tilkommer for forretningen betaling efter lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 120, 1ste led, jfr. 3dje led.

Skal skjøn eller overskjøn avholdes i kjøpstad eller lade- 14 juni.
sted, blir det at bestyre av den offentlige tjenestemand, til hvem Nr. 1.
saadanne forretninger i vedkommende kjøpstad eller ladested er
henlagt, og avgives, naar det er underskjøn, av tre, og, naar
det er overskjøn, av fem mænd, opnævnt overensstemmende med
ovennevnte lov av 28 august 1854, kap. 3.

§ 17. Naar skjønnet vedrører flere tinglag, eller det av
særegne grunde ansees hensigtsmæssig, kan utenbygds mænd op-
nævnes saavel til underskjøn som til overskjøn.

Vedrører skjønnet flere lensmandsdistrikter inden ett amt,
kan amtmanden bemyndige samme lensmand til at bestyre for-
retningen i dens helhet.

§ 18. Ved skjønnsforretningen bestemmer skjønsmændene,
naar grund, som avstaaes, skal kunne tages i besiddelse.

Med hjemmel av endelig skjøn kan vedkommende eier eller
bruker ved eksekutiv retshandling sættes ut av besiddelsen av
det, som er skjønnets gjenstand.

Kræver grundeieren efter § 2, at der sker ekspropriation
til eiendom, og eiendommen er beslaglagt eller beheftet, blir er-
statningen ikke at utbetale grundeieren, medmindre alle ved-
kommende samtykker deri. Sker dette ikke, blir erstatningen,
førend grunden kan tages i besiddelse, paa landet at nedsætte
hos lensmanden, i byene hos den offentlige tjenestemand, til
hvem tvangsfuldbyrdelsen paa vedkommende sted er henlagt,
som igjen har at indsætte samme i sparebank, hvis plan er stad-
fæstet av Kongen. Beløpet blir staaende i banken, indtil det
paa lovlig maate er avgjort, til hvem det skal utbetales.

§ 19. Omkostningene ved de i nærværende lov omhand-
lede underskjøn betales av rekvirenten, som ogsaa betaler om-
kostningene ved overskjøn, forsaavidt dette er rekvirert av ham.
Ellers bestemmer overskjønnet, hvem omkostningene ved dette
skal paahvile.

Ved skjøn, som i henhold til § 10, 2det led (2det punk-
tum), forlanges av brukeren, bestemmer skjønnet, hvorvidt og i
tilfælde i hvilken utstrækning brukeren skal bære skjønsmkost-
ningene.

Ved fornyede skjøn efter §§ 11 og 13 avgjør likeledes
skjønnet, hvem der skal betale skjønsmkostningene.

§ 20. Er det ved skjøn bestemt, at betingelserne efter §
8 for ret til anlæg av løpestreng ikke er tilstede, mens over-
skjønnet kommer til motsat resultat, skal dette samtidig fast-
sætte utstrækningen av det, som skal avstaaes, erstatningens
størrelse og de nødvendige sikkerhetsforføyninger.

§ 21. Nærværende lov træder i kraft fra 1 juli 1912.

Fra samme tid ophæves lov av 8 juni 1907 om tillæg

14 juni. til jernbaneloven av 12 august 1848 og 23 april 1898,
Nr. 1. forsaavidt taugbaner angaar.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot 14 juni 1912.

Haakon

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

LOV

14 juni.

Nr. 2.

om forandring i lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkredser m. v. av 7 april 1906.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1912 saalydende:

§ 2 i lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkredser av 7 april 1906 skal, forsaavidt angaar inndelingen av Hedemarkens amt, lyde saaledes:

Hedemarkens amt:

1ste kreds, Nordre Hedemarken:

Herredene Ringsaker, Furnes og Nes.

2den kreds, Søndre Hedemarken:

Herredene Vang, Løiten, Romedal og Stange.

3dje kreds, Vinger og Odalen:

Herredene Søndre Odalen, Nordre Odalen, Vinger og Eidskogen.

4de kreds, Solør:

Herredene Brandval, Grue, Hof, Aasnes og Vaaler.

5te kreds, Søndre Østerdalen:

Herredene Elverum, Trysil, Aamot og Stor-Elvedalen.

6te kreds, Nordre Østerdalen:

Herredene Sollien, Ytre Rendalen, Øvre Rendalen, Lille-Elvedalen, Tønset, Tolgen, Engerdalen og Kvikne.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 14 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

Kongelig resolution

14 juni.

av 14 juni.

Nedenstaaende av Holmestrand's bystyre under 29 november f. a. og 21 mai d. a. besluttede vedtægt om lukningstid for utsalgssteder i Holmestrand stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre:

§ 1. Utsalgssteder for varehandel skal med de nedenfor nævnte undtagelser holdes lukket fra kl. 7¹/₂ aften til kl. 7¹/₂ morgen. Dagen før søn- og helligdage, 16 mai samt de 7 sidste virkedage før julaften kan holdes aapent til kl. 9 aften. Søn- og helligdage samt 17 mai holdes lukket hele dagen. Julaften samt paaske- og pinseaften lukkes kl. 6.

§ 2. Undtat fra denne vedtægts bestemmelser er apotek, vanlige avis kiosker og konditorier for servering, naar disse ikke er forbundet med anden handel.

§ 3. Haandverkere, som ikke sælger andre varer end dem, de selv har forædlet, samt delikatesser-, bakervare- og melkeforretninger tillates alle dage at holde sine utsalgssteder aapne 1 — en — time utover de i § 1 bestemte lukningstider (undtagen paaske-, pinse- og julaften). De samme forretninger, haandverkere undtat, desuten søn- og helligdage samt 17 mai fra kl. 7—10 fm.

§ 4. Utsalgssteder, hvor ikke andre varer sælges end frugt, cigarer, cigaretter, tobakker og andre artikler for tobaksrøkning, spaserstokker, skrivesaker, spillkort og almindelige kort, kan holdes aapne alle virkedage til kl. 10 aften og søn- og helligdage og 17 mai fra kl. 5—11 aften. Julaften, paaske-aften og pinseaften lukkes kl. 6.

§ 5. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt at ekspedere kunder og ordrer, der er kommet ind før lukningstiden.

§ 6. Dispensation fra reglerne i denne vedtægt kan for kortere tidsrum meddeles av amtmanden, for en enkelt leilighet av politimesteren.

§ 7. Overtrædelse av denne vedtægts bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolution

14 juni.

av 14 juni.

Nedenstaaende utkast til bemandingsbestemmelse, forsaavidt angaar maskinister paa norske damp-

14 juni. skibe, stadfæstes i henhold til lov om statskontrol med skibes sjødygtighed av 9 juni 1903, kfr. lov av 18 september 1909, dens § 93, sidste led:

**Bemandingsskala gjældende indtil videre for maskinister
paa norske dampskibe**

i henhold til § 93 i lov om statskontrol med skibes sjødygtighed av 9 juni 1903 med tillægslov av 18 september 1909.

Ethvert norsk dampskib skal ha ombord:

1. to maskinister, naar dets maskine indicerer 300 hestekræfter og derover eller — selvom maskinen er av mindre størrelse — naar det farer paa Middelhavet eller oversjøiske farvand.

Reglen gjælder dog ikke skibe, hvis daglige fart, inclusive anløp, ikke overskrider 12 timer.

2. tre maskinister,
 - a) naar maskinen indicerer 1000 hestekræfter og derover, og fartøiet er i uavbrutt¹⁾ fart mindst 3 døgn, eller
 - b) naar maskinen indicerer 1200 hestekræfter og derover, eller
 - c) naar fartøiet er passagerskib i kystrute, og dets maskine indicerer 500 hestekræfter eller derover, og fartøiet er i uavbrutt fart i mindst 8 døgn.

Dampskib i fart i tropiske farvand maa uten hensyn til maskinens størrelse ha tilstrækkelig maskinpersonale til, at maskinistene kan fordeles i mindst 3 vakter.

Den indicerte hestekraft skal beregnes efter følgende formler:

- a) For en alm. 2 cylindret expansionsdampmaskine:

$$N_i = \frac{\sqrt[3]{P} (D^2 \sqrt[3]{S} + 3 H)}{540} \times 5,0$$

- b) For en alm. 3 cylindret expansionsdampmaskine:

$$N_i = \frac{\sqrt[3]{P} \cdot (D^2 \sqrt[3]{S} + 3 H)}{540} \times 5,5$$

hvor D = lavtrykcylinderens diameter i tommer, S = slagets længde i tommer, H = heteflatten i kvadratfot, P = sikkerhets-

¹⁾ »uavbrutt« regnes skibets fart, naar der ikke paa noget sted gjøres ophold utover 12 timer.

ventiltrykket i pund pr. kvadrattomme. Heteffaten *H* ind- 14 juni. befatter røroverflaten, fyrgangen og ildkasserne ned til i høide med ristflaten samt de bakre rørplater. Naar forcert (kunstig øket) træk anvendes, sættes 3,75 *H* istedenfor 3 *H*.

Disse bestemmelser træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 juni.

av 14 juni.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Holtaalens herred, Søndre Trondhjems amt, i møte senest den 14 mai 1912 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet:

§ 1. Aavirkning til salg, forædling ved industrielt anlæg eller utførsel fra riket av bartrær maa kun finde sted efter utblinkning av en opsynsmand, amtsskogmesteren eller hans assistent, der merker træet paa rot og stamme med en av herredsstyret godkjendt blinkøks. Hugsten maa anmeldes til opsynsmanden mindst 1 — en — maaned i forveien.

§ 2. Forbudet i foregaaende paragraf gjelder ikke hugst av grantrær, der 4 meter fra høieste rotgren holder mindst 21 cm. i tvermaal utenpaa barken paa træets bredeste kant og heller ikke hugst av helt tørre (døde) eller vindfældte trær.

§ 3. Ved hugst eller fremdrift av trævirke maa saavidt mulig den voksende ungskog ikke beskadiges.

§ 4. Der anordnes et skograad til at paase vedtægtenes overholdelse og anmelde mulige overtrædelser for politiet.

§ 5. Instruks for skograadet og opsynsmændene utfærdiges av herredsstyret.

§ 6. Tvistigheter om utblinkning avgjøres efter vedkommende skogeiers eller hugstberettigedes begjæring av skograadet.

§ 7. Opsynsmændene ansættes av herredsstyret, og deres løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen — dog saaledes, at utgifter ved opsynsmændenes blinkning bæres av den, for hvis regning arbeidet utføres.

§ 8. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs paragraf 339.

14 juni.

Kongelig resolution

av 14 juni.

I henhold til lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899, § 44, bestemmes, at det for et tidsrum av 5 aar, regnet fra 1 januar 1912, skal være forbudt i Buskeruds amt at anvende snarer, faldstokker eller lignende fangstindretninger til fangst av hare, tiur, røi, aarfugl, hjerpe, rype og raphøns; dog kan efter oktober maanedes utgang snarer anbringes til fangst av rype i Sigdal og Krødsherreds herreder og til fangst av rype og hare i Hol, Nore, Flesberg, Opdal, Rollag og Veggli, Næs, Flaa, Gol, Hemsedal samt Aal herreder.

14 juni.

Kongelig resolution

av 14 juni.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Sarpsborgs bystyre i møter den 21 mars og 29 mai d. a. besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av faste eiendomme i kjøpstaden:

A. Om takstenes avholdelse.

§ 1. Takstene paabegyndes, saasart nærværende vedtægt er approbert og de fornødne valg foretat, og tilendebringes snarest mulig.

Overtakstene avholdes, saa snart det efter nedenstaaende bestemmelser er mulig.

B. Om takstmændene.

§ 2. Til avholdelse av de ordinære takster vælger bystyret 6 skjønsmænd med 3 varamænd. Blandt skjønsmændene opnævner formandskapet en formand, og en næstformand. Til avholdelse av fornødne overtakster vælger bystyret 6 overskjønsmænd med 2 varamænd. Blandt overskjønsmændene opnævner formandskapet formanden med varamand.

§ 3. De valgte skjøns- og overskjønsmænd er forpligtet til at overta hvervet, medmindre de er over 60 aar gamle eller ved lægeattest kan godtgjøre at være hindret ved sygdom eller svakelighet eller paa tilfredsstillende maate godtgjøre, at det er dem en velfærdssak at fritages for hvervet. Det sidste avgjøres i tilfælde tvist av amtmanden.

§ 4. Av takstmændene fungerer formanden og næstformanden i 4 aar. Av de øvrige 4 utgaar 2 hvert 2det aar, første gang efter lodtrækning. 14 juni.

Overtakstmændene vælges for 4 aar.

Takstmænd og overtakstmænd kan undslaa sig for gjenvalg for like lang tid, som de har fungert.

§ 5. Takstmænd, der ved lovlig forfald er hindret fra at møte ved en forretning, skal i betimelig tid underrette formanden, der indkalder varamanden.

Takstmand er ugild, naar han eller hans slegtning i ret op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret som eier eller part-haver er interessert i den eiendom, som skal værdsættes.

Er formanden og næstformanden (eller ved overtakster varaformanden) begge ugilde, opnævnes sætteformand av formandskapet.

C. Om undertakstenes avgivelse.

§ 6. Undertakstene avgives av 3 takstmænd, idet der dannes 2 nævnder, blandt hvilke arbeidet fordeles av formanden.

§ 7. Det paaligger formanden at planlægge og lede det hele arbeide. Han fordeler de eiendomme, der skal takseres, mellem de 2 nævnder og kan gi begge nævnder paabud. Han er ansvarlig for, at der opnaaes størst mulig enhet i værdsættelsen, og kan til opnaaelse herav sammenkalde fællesmøter og la avholde prøvetakster.

Til fællesmøter og prøvetakster er samtlige takstmænd og varamænd forpligtet at møte.

§ 8. Til de enkelte takster skal eieren eller hans fullmægtig saavidt mulig gives 3 dages varsel. Eieren er forpligtet til at bistaa takstmændene med opplysninger om eiendommens værdiforhold.

§ 9. Før takstens avgivelse skal vedkommende nævnd personlig ha gjennomgaat eiendommen i dens helhet. Naar nævnden har opgjort sig en fullt begrundet mening om eiendommens værdiforhold, avgives taksten efter de i lovens § 5 opstilte regler og noteres paa en dertil bestemt blanket. Først naar taksten er drøftet i fællesmøte med den anden nævnd, indføres den i en dertil — for hver nævnd — av magistraten autorisert protokol.

Tvil av principiel art, f. eks. om hvad der efter loven skal medtages i taksten, avgjøres av samtlige takstmænd; i tilfælde av stemmelikhet gjør formandens stemme utslaget.

§ 10. Naar samtlige takster er avgit, utlægges protokollen i 3 uker til offentlig eftersyn paa et av formandskapet be-

14 juni. stemt sted. Utlæggelsen kundgjøres av formanden i byens aviser.

D. Om overtakster.

§ 11. Inden utløpet av den i § 10 satte frist kan overtakst begjæres av eieren eller av formandskapet.

Begjæringen fremsættes for magistraten, der oversender den til overtakstmændenes formand.

Denne besørger overtakst avholdt efter de om undertakster gjældende regler, idet dog den hele overtakstkommission, bestaaende av 6 mand, deltar i hver enkelt værdsættelse.

E. Om senere takster.

§ 12. Omværdsættelse, der forlanges i tiden mellem de ordinære taksters avholdelse i henhold til byskattelovens § 4, bestyres av formanden, der efter tur tilkalder 2 andre medlemmer.

F. Forskjellige bestemmelser.

§ 13. Formanden besørger trykt fornødne blanketter og protokoller. I protokollen skal der være særskilt rubrik for bygninger med tilliggende grund og for ubebygget grund; for den sidste skal grundprisen pr. m.² anføres særskilt.

§ 14. Formanden har adgang til at tilkalde specialkyndig hjælp, om dette — ved værdsættelse av særlige anlæg — skulde antages nødvendig.

§ 15. Bystyret bestemmer den godtgjørelse, som skal tilstaaes takstmændene. Godtgjørelsen utbetales efter anvisning av formanden maanedsvi.

Utgiver: O. Kr. Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.